

ПОЖАР, И У ЊЕМУ

Бор се врхом земљи свија
Угљенисан јастреб пада
Чујем сладак цијук змија
Горим горим — ко некада

Света искра душу такла
У њу сажет глобус цео
Заљубљен у језик пакла
Зар бих икад одолео

Цврчим цео срце прска
Крв је исто што и смола
Није мени ватра мрска
Силно љубим дражи бола

Срећан гледам где нестаје
Рука нога трупло глава
Вриштим ако кратко траје
Мит што друге ужасава.

ГАВРАН НАД ГРКОВЦИМА

Гавран над пољем витла крилом
Мом селу од тог нема лека
Црне брда под црном свилом
Насрће курјак на човека

Тужна су уста — та што зборе
Тужна празнина у женама
Кућерци цвиле на прозоре —
Шта се ово догоди с нама

Гавран над пољем витла крилом
Брат страшан изнад завичаја
Неко се игра нашим билом
Кратко нас дели — вечно спаја

Где ли је вишњи да излечи
Од овог што се с нама збило
Гуши нас ваздух препун речи —
Гавран над пољем витла крилом.